Bilaga 8

MOTIONER TILL SVENSKA POINTERKLUBBENS ÅRSMÖTE 2019

MOTION ANGÅENDE CACIT:

Övre Norra Fågelhundsklubben (ÖNFK) har i obruten följd anordnat jaktprov med CACIT på hösten sedan 1960-talet och på vinterprovet i Abisko över 25 år. Traditionen att arrangera CACIT-prov längst uppe i norr är således äldre än vad Fågelhundsklubbarnas Arbetsutskott (FA) är som organisation och också ett avgörande incitament för att upprätthålla en hög status på verksamheten. Även då med tanke på det perifera geografiska läget i norra Sverige som ÖNFK har.

Den 24 oktober 2018 inkom "Provplanering 2019" där vi uppmärksammade att dessa två CACIT utan förvarning var borttagna. Vi förutsatte att det var ett misstag då vi varken hört eller sett något om att detta skulle ändras. ÖNFK:s ordförande, Staffan Emmoth, var omgående i kontakt med FA DURK:s representant, Stellan Johansson, för att be dem rätta till misstaget, men Stellan kunde inte svara på frågan (!) utan hänvisade ÖNFK att skicka in en skriftlig begäran till FA PUR (!) och begära en rättelse för att återfå CACIT.

ÖNFK skrev till FA PUR den 2 respektive 3 november och begärde att återfå CACIT. Till dags dato har inget skriftligt svar kommit.

Den 9 november kom en fastställd provplanering, där dessa två CACIT fortfarande var borttagna på våra prov. Då vi snabbt insåg att det inte stod rätt till i hanteringen av frågan, påbörjade ÖNFK en utredning hur beslut tagits och ett omfattande "detektivarbete" var vad som visade sig skulle behövas. ÖNFK gick igenom de fyra specialklubbarnas styrelseprotokoll samt alla tillgängliga FA-protokoll för de senaste två åren.

Detta är vad som finns att utläsa i samtliga tillgängliga protokoll på internet angående förändring av CACIT för 2017 och 2018:

FA/VU
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

FA/PUR
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

FA/DURK
Publicerar inga protokoll offentligt.

ÖNFK
Har tillskrivit FA PUR och begärt att återfå CACIT I enlighet med det klubben haft sedan 60 talet. Tillika är samma begäran ställd muntligt till FA DURK gm Stellan Johansson.

SNFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

VBFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

NNFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

MFK/GOTLAND
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

MD

VFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

ÖFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

ÖSFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

SFK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

SISK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT.

SvPK
Har ej haft upp frågan om ändring av CACIT i styrelsen.
(Frågan har endast framförts på årsmötet 2018-05-12 under §26 under övriga frågor: *"Minska ned på lokalklubbarnas prov med CACIT och att ha det på högstatusproven."*)

SGSK
Protokoll 2019-04-05 §7 *"Styrelsen blivit ombedda att inkomma med synpunkter på Cacit-prov. Synpunkterna på detta är att det ej skall vara nödvändigt med 2 partier samt att bara högstatusprov och specialklubbars huvudprov skall ha Cacit-status."*
Protokoll årsmötet 2018-05-12 §19 under övriga frågor: *"Förslag finns att lokalavdelningar i framtiden ej ges möjlighet att i framtiden arrangera jaktprov med CACIT- status")*

SSK
Protokoll årsmöte 2018-05-12 §26 Övriga ärenden: *"Stellan Johansson önskar att styrelsen vid nästa styrelsemöte tar upp frågan om att CACIT-proven skall vara bundna till rasklubbarnas prov"*
Protokoll 2018-05-30 §9 *"Styrelsen stödjer att CACIT-proven skall vara bundna till rasklubbarnas prov".*

Sammanfattning:
Här framgår det, sett till HELA vår organisation, att det endast är SSK & SGSK som tagit ett styrelsebeslut om förändring av CACIT. Utöver det har frågan endast varit uppe på årsmötet hos SvPK under *övriga frågor (!),* och SISK har överhuvudtaget inte ens haft upp frågan. Hela hanteringen av frågan är fullständigt häpnadsväckande och synliggör hur avskärmade specialklubbarna är i beslutsprocessen och utelämnar sig helt i händerna på, i det här fallet, FA DURK:s godtycklighet. Därutöver ger man, utan någon som helst eftertanke, dessutom stöd till beslutet trots att man inte ens har lyft frågan i sin styrelse. Återigen - helt häpnadsväckande!

Om inte specialklubbarna, utifrån sitt agerande genom samarbetsorganisationen FA, helt ska avskärma sig och ta beslut över huvudet på sina egna medlemmar, måste frågor av denna dignitet även gå ut på remiss till samtliga lokalklubbar för yttrande. Ändringar är införda i anvisningarna till regelverket och kan därmed annulleras per extra omgående så att vi återgår till tidigare praxis gällande de prov som skall ha CACIT.

Vad vinner våra raser på att enbart ha CACIT-tillfällen på huvudproven? Det minskar konkurrensen, vilket i sig är direkt kontraproduktivt. Är det så, att en del ras- och lokalklubbar har problem med att fylla sina prov, bör man jobba med attraktiviteten istället för att minska på andra

MD

klubbars möjligheter där förutsättningar finns. Slå inte undan benen för de klubbar där det finns många startande till förmån för andra där intresset är mindre. Varför ska CACIT och SKL minskas i norr, där intresset är stort, bara för att man har svårt att fylla segrarklasser i andra regioner?

YRKANDE: Vi kan bara konstatera att beslutet om att förändra vilka prov som ska ha CACIT inte är taget utifrån en giltig beslutsordning. Vi vill därför att beslutet annulleras med omgående verkan och att vi återgår till den tidigare ordningen så att ÖNFK återfår CACIT vid höst respektive vinterprov enligt tidigare upplägg. Frågan ska backas, tas om och göras enligt gällande beslutsordning, så att vi följer en praxis som är förenlig med en god demokratisk process, där en ordentlig konsekvensanalys av syfte och verkan ligger som grund innan beslut om en eventuell förändring tas.

MOTION ANGÅENDE PROVPLANERING

YRKANDE: Att provplanering görs med minst tre och upp till fem års framförhållning, där uppdatering görs årligen, så att planeringen alltid håller tre- till femårscykler. Då fält/fjäll/skog har helt olika förutsättningar skall planeringen differentieras så att den är anpassad till respektive provforms specifika förutsättningar. Fjäll och skogsprovsplaneringen kan med fördel göras flerårig med på förhand fastställda provplatser, medan däremot fältproven är mer utsatta för omvärldsfaktorer såsom marktillgång, fågelutsättning och så vidare som kräver större variationer och därför kan behöva annan utformning av provplaneringen. Här föreslår vi att provplaneringen med fördel kan lösas av lokalklubbarna själva, då faktum är att samtliga prov, inklusive specialklubbs- och FA-proven, är utlokaliserade, och i grund arrangeras av just lokalklubbarna. Givetvis utifrån ett styrdokument som reglerar grunden till hur provplaneringen ska genomföras så att icke önskvärda krockar eller annat uppstår, men att det i övrigt är fritt för lokalklubbarna att synkronisera provkalendern. Detta styrdokument skall tillsammans med provplaneringen framtagas och fastställas gemensamt av nedanstående motions nya FA-KOMMITTÈ.

MOTION OM NY FA-KOMMITTÉ

Vi kan bara konstatera att organisationen genom alla år haft problem att skapa delaktighet och tillfredsställande kommunikation mellan de olika delarna I verksamheten, mellan specialklubb – FA - lokalklubb. Detta har över tid alltid varit en belastning och många gånger skapat onödiga konfrontationer och missförstånd mellan de olika delarna I vår organisation.

YRKANDE: Att en ny kommitté inom FA inrättas som ska heta FA/LOKALKLUBBSKOMMITTÉ. I den kommittén ska en representant från varje lokalklubb samt specialklubb ingå. Här ska frågor som lokalklubbarna är direkt involverade i hanteras, inklusive provplaneringen. Teknisk arbetsplattform för denna kommitté ska som utgångspunkt vara ett webbaserat forum som är avgränsat till de i kommittén ingående ledamöterna. Härigenom får vi en naturlig länk till lokalklubbarna som blir delaktiga på ett helt annat sätt än idag.

MOTION OM DIFFERENTIERING AV FJÄLL- OCH FÄLTPROV

Varför ska vi differentiera? Fältprovsverksamheten är satt under lupp och det pågår en förändring av lagstiftningen som rör djurhållning där utsättning av vilt är en central fråga som ännu inte klargjorts. Hotbilden är relevant, inte bara från de pågående ändringarna i lagstiftningen, även från alla olika miljö-, djurrätts- och naturorganisationer är vi ständigt övervakade.

Fjällverksamheten är också satt under stark press framförallt i och med Girjasdomens utfall. Domen är överklagad av staten, men om vi får samma utslag i nästa instans läggs en våt filt även

MD

över fjälljaktens förutsättningar. Vi har alltså alla ägg i samma påse som det är nu. Om exempelvis den hotbild som råder mot fältverksamheten får genomslag är det stor risk att fjällverksamheten dras med i fallet om man uttrycker sig lite drastiskt. Naturligtvis gäller det även åt andra hållet om det går emot oss med Girjasdomen. Vi kan bara konstatera att fältverksamhetens ständigt pågående marginalisering med bristande marktillgång och ekonomiskt betungande åtaganden, framförallt vad avser just markanskaffning och tillhörande utsättning av vilt, påverkar *hela* verksamheten negativt. Vi kan se hur jaktprovens regelverk mer eller mindre omedvetet anpassas till dessa förutsättningar. Hur provar vi exempelvis uthållighet, effektivitet, styrka och tålighet i relation till hur vi använder oss av hundarna vid praktisk jakt? Vi är långt därifrån.

Exempelvis ser vi hur kraven på släpptid för att anse en hund vara *"väl avprövad"* över tid har förskjutits. I nuvarande regelverk är den uttalade praxisen att en hund skall ha gått mot minst två olika partners för att kunna bedömas som väl avprövad. Det vill säga, man anger därmed en lägstanivå på vad som ska till för att detta skall vara uppfyllt. Vi vet också att när man anger en lägstanivå för något så blir den nivån nästan utan undantag vedertagen som en praxis. Frågan drogs till sin spets på senaste domarkonferensen där det konstaterades att om en hund gått ett första släpp på tio minuter och sedan ett andra släpp mot annan partner på exempelvis fem minuter så ska den kunna anses vara väl avprövad. Således, om den uppfyller kravkriterierna i övrigt, så kan den därmed erhålla ett förstapris på denna extremt korta släpptid!

Det här är bara ett exempel på hur fältprovens marginaliserade förutsättningar slår igenom i regelverket med full kraft. Det är helt enkelt så att de marker man har att disponera till jaktprov allt för ofta är begränsade och egentligen inte räcker till för en ändamålsenlig prövning av hundarna. Därför minimerar man, som i det här exemplet, kravet på släpptid för att det överhuvudtaget ska gå att genomföra ett jaktprov. Därmed inte sagt att det inte finns ändamålsenliga marker för fältprov, men vi ser en påtaglig trend att de marker som disponeras blir mindre och mindre i sin omfattning och egentligen inte räcker till för ändamålet alla gånger. Att markfrågan på fält har oerhört avgörande betydelse, och framöver kommer att få än större betydelse och inverkan hur ett jaktprov på fält kan genomföras, ser vi bara på det som hände inför hösten 2018. Mellansvenska Fågelhundsklubben, som är vår största lokalklubb, aviserade att man helt enkelt inte skulle genomföra några fältprov överhuvudtaget med anledning av att man då hade fått ett kraftigt negativt ekonomiskt resultat, helt och hållet beroende på att de behövliga markerna kostade alldeles för mycket. Nu löste sig detta lyckligtvis. Men här ser vi ett talande exempel på hur enormt stor markfrågan är att brottas med för fältklubbarna redan idag, och det kommer som sagt inte att bli enklare i framtiden heller.

Vi har full respekt för att fältverksamheten måste anpassa sig till de omvärldsfaktorer som i nutid gäller, man har helt enkelt inget annat val. Men det är inte rimligt att det därmed, i någon form av likställighets- och rättviseprincip, ska få utslag i fjällprovsverksamheten som det nu gör. Att jaga med en stående fågelhund på fjället har, och kommer alltid att ha, samma förutsättningar. Marken ser likadan ut nu som för ett hundra år sedan och kommer att göra det om ett hundra år. Viltet beter sig likadant nu som för ett hundra år sedan och kommer att göra det om ett hundra år. Det är den stora skillnaden.

Ser man vad regelverket anger räcker det med två startande i kvalitetsklass för att genomföra ett jaktprov. Det innebär således att högsta pris inte är möjligt att utdela med de förutsättningarna, eftersom det enligt tesen "väl avprövad" ska ske mot minst två hundar. Vi arrangerar således också jaktprov där första pris inte kan utdelas!

YRKANDE:

Vad är det vi vill differentiera?

- **Minimi-släpptid** för att en hund ska anses vara väl avprövad. På fjäll: 45 minuter för första pris i kvalitetsklass.

MD KS

- **Kraven på styrka,** uthållighet, effektivitet ska skärpas i bedömningen. Det vill säga, vi måste lägga avsevärt större vikt på dessa egenskaper mot vad vi gör idag för att anse en hund vara väl avprövad. Det görs allt för sällan i dagens bedömning. Här måste rasklubbarna komma på banan. Det är sannerligen i deras intresse att vi avlar på bevisat starka hundar. Fågelarbete är inte allt.
- **Utredning för fjällprov.** Med motiveringen att det redan sker idag. Att "resa färdigt" är bara en dålig omskrivning. Att utreda korrekt är en mycket värdefull egenskap som raserna bör värna om då det skapar jaktbara tillfällen.
- **Sekundering**. Skrivningen "ska ges möjlighet" att sekundera blir fel. En hund, som i övrigt gått 60 minuter utmärkt, ska inte behöva provas för enbart sekunderingens skull. Slå hellre ut tidigare de som inte sekunderar, alternativt att sänka premienivån för påkallad sekundering. Styr aveln mot spontan sekundering utan att driva det in absurdum.
- **Fällning.** Ta bort VP (Viltpris). Det har inget med avelsutvärdering att göra, utan enbart en godtycklig regel som tillkommit med motiveringen "att det finns hundar som kan bli JCH utan att det är fällt för dem". Som sagt har det inget med avel att göra utan snarare skapar potentiellt farliga situationer med skarpladdade vapen, stressade förare och skyttar. Det blir mer tillfälligheter och skyttens kapacitet som bedöms. Ta tillbaka "fågel ska fällas där så är möjligt".
- **Gemensam omstart** efter stöt gagnar ingen av våra raser. Det blir snarare tvärtom, då partner inbjuds i en situation där det är påvisat fågel. Detta genererar inga viltfinnare. Var är rättvisemomentet i detta? Detta är mer ett moment som är främjat bort från det jaktliga och in mot det tävlingsrinriktade. Ta bort omstarten.

Differentieringen ska anges i regelverket genom ett tillägg; "Specifikt för fjällprov gäller … osv."

MOTION ANGÅENDE ANVISNINGARNA

Anvisningar finns idag inlagt som ett komplement till regelverket för jaktprov. Anvisningar är inget krav från SKK men de förordar däremot att de finns. Samtidigt anger man att de är separerade från regelverket. Med nuvarande upplägg, där anvisningarna finns invävda i regelverket, blir tolkningen många gånger att detta är *regler* och inte anvisningar. Anvisningar är således INTE regler utan en ren information för att tydliggöra hur regelverket är utformat och till delar bör tillämpas. Detta underminerar även det viktigaste verktyget i hela regelverket; DET FRIA SKÖNET.

FA DURK har också uttalat att ändringar i anvisningarna är något som de ensamma skall styra över och därtill helt själva utföra fortlöpande. Se bara på det senaste utspelet i CACIT-frågan, där FA DURK lägger in ändringar i anvisningarna och det tolkas sedan som en regel. Med den komplexitet det är att ha anvisningarna invävda i regelverket enligt dagens utformning, vill vi istället att anvisningarna hålls, i enlighet med SKK, separerade från regelverket. De ska istället utformas till att ha en karaktär av en informationsfolder som anvisar hur regler kan/skall tolkas och hur man kan se på olika bedömningssituationer. Då kan anvisningarna också formuleras på ett betydligt mer informativt sätt.

YRKANDE: Anvisningarna skall separeras från regelverket och istället görs som en fristående informationsfolder. Detta arbete bör omgående startas upp och vara färdigställt inför provsäsongen hösten 2019. Att eventuella ändringar i anvisningarna framledes sker vart femte år i samordning med tidpunkt för ändring av ordinarie regelverk.

Gällivare den 7 april 2019

Staffan Emmoth

Peter Mattsson

MD PM

Bilaga 9

Motion till Svenska Pointerklubbens årsmöte 2019

Motion angående HD

Vi har under cirka trettio år haft enormt stort fokus på HD statusen hos våra pointrar. Pointerklubben har även under ett antal år subventionerat pointerägarna ekonomiskt för att utöka antalet individer med känd HD status. Trots ett sådant fokus ligger utfallet på relativt sett samma nivå. Väldigt få individer ur årskullarna blir röntgade, ska man få ett underlag som är värt något måste betydligt större andel hundar kontrolleras. Med en sådan liten andel som röntgas I kombination med den felmarginal som kan ligga hos SKK utifrån att det är olika individer som bedömer läser av resultaten och att själva röntgen görs runt om I landet utifrån helt olika kompetensnivåer, är det allt för många faktorer som innebär att felmarginalen är alltför stor för att det skall kunna anses vara relevant. Det strikta förhållningssättet till HD blir istället kontraproduktivt då det faller bort många goda individer som kunde gjort stor nytta som avelshundar istället. Därutöver fråntar man möjligheten att använda en hel del utländska topphundar från aveln. Att jobba med en HD problematik som inte är relevant är heller inte framåtsträvande, det är endast kontraproduktivt. Då bör vi hellre fokusera på andra, och främst då jaktliga egenskaper, som är av betydligt större vikt när det gäller pointern som jakthund. Vi är bara fast i ett gammalt tänk när det gäller kravet på känd HD status där resultat och statistik visar att vi trots detta enorma fokus inte kapat några förändringar. Vi kan inte heller se att det finns ett relevant problem med HD heller.

YRKANDE:

Att Svenska Pointerklubben tar bort kravet på känd HD status. 30 års undersökande har inte förbättrat rasens HD procent utan har bara eliminerat alltför många potentiella avelshundar på grund av något som inte är, eller någonsin heller varit ett problem.

20190409

Staffan Emmoth

Eva Perman